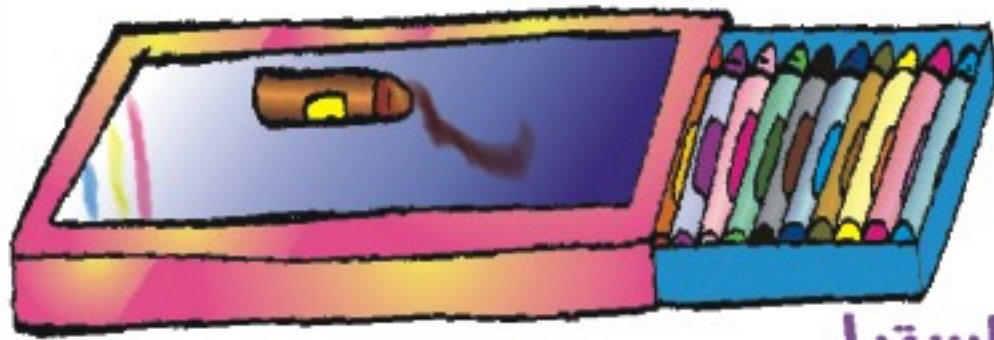

هه مه رهنگ

پاستیل

له هونه ری وینه کیشاندا چه ندین جور بویه هه یه، له وانه: زهیتی، ناوی، پاستیل و پینووسی رهنگا ورهنگ، که هه ریه که یان تاییه تمه ندی خوی هه یه. پاستیل یه کیکه له و جوره بویانه ی که له زور کونه وه له لایه ن وینه کیشه جیهانییه کانه وه به کارده هینریت. شیوه که ی به نه ندازی پینووسینکی دارمو به رگیکی کاغه زی رهنگا ورهنگی تیوه پینچراوه بۆ نه وه ی له کاتی به کارهیناندا دهست پیس نه کات. پاستیل له سه ر کاغه زو کارتۆن به کارده هینریت و دوو جۆری هه یه:

نا: په پووله
وینه: شه مگین

ژاله

دره ختیکی هه میشه سه وزو ته مه ن دریزه. له گه رمیان و له کونستان چ به رهگ و چ به شه ته میش دهرۆیت. له که ژی خۆیدا ژاله ی جۆری تری لی موتوریه دهرۆیت. ژاله گه لی چه شنی هه یه، ژاله ی نه مه ریکی له هه ره باشه کانه، چونکه دوا ی پوکانه وه ی گونه کانی پرۆشی نه وه تۆی پینه نییه، گه ره له بومری ژیره وه ی خوی پوشاوی ناکا. ژاله، نه که ژو کینومکان بنجه داریکی بچووکه و زور له زهوی بهرز نابیته وه، به لام که دهستی مرۆشی گه یشتی و خزمهت کرا ده بیته دره ختیکی گه وره وه له سه ره تای به هاره وه به رده وام گول دهره مکات و تا سی وهرز ده خایینی، گونه کانی: سوری تۆخ، سوری کال، شه رابی، په مه یی، سپی و زهردن. گونه ژاله گه رچی بۆنی نییه، به لام دیمه نیکی نیجگار نازداری هه یه. گه لاکانیشی لوس و باریک و نه ستورن و هه تا بلنی تانن، کۆبونه وه ی جوانی و تالی له ژاله دا وای کردووه چه ندین هۆنراوه بهیت و بالۆره ی له سه ر بوتری.

له حمه د حسین

وینه: بیگه رد عوسمان

ناوداران

عه بدو لره حمان به گی بابه

له م شاعیره ناوی عه بدو لره حمان به گی کور ی نه حمه د به گی کور ی خالید به گی کور ی سلیمان پاشایه. له بنه ماله ی بابانه کانه وه له سالی (1878) دا له سلیمانی له دایک بووه، له ته مه نی جهوت سالیه وه چۆته لای حاجی مه لا زلری، قورنانی پیروز، نیسماعیل نامه، گونستانی سه عدی و دیوانی حافزی شیرازی خویندووه و زمانی تۆرکی به باشی زانیوه. سه ره تا نازناوی شیعیری (حزمی) بووه تا له سالی (1918) دا کردویه تی به (بابه). له گه لیک ده زگای میریدا کاری کردووه، تا سالی 1942 خانه نشین کراوه و هه ره له هه مان ساندا کۆچی دوا یی کردووه له گردی مامه یاره له نه نیشت پیره میرده وه نیرزاوه.

نا: جهمال حسین